

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci stěžovatele **J. P.**, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Drtinou, Ph.D., advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, nám. Přemysla Otakara II. 30a, za účasti **Krajského úřadu Jihočeského kraje**, se sídlem v Českých Budějovicích, U Zimního stadionu 1952/2, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 12. 2006, č. j. 10 Ca 193/2006 - 24,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 12. 2006, č. j. 10 Ca 193/2006 - 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „žalovaný“), ze dne 10. 8. 2006, č. j. KUJCK 21451/2006/ODSH/as. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Městského úřadu v Jindřichově Hradci ze dne 13. 6. 2006, č. j. DOP-4819/8242/05-Ku, jímž byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) a § 30 odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění.

Stěžovatel označil jako důvody kasační stížnosti skutečnosti uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Má zato, že krajský soud pochybil, když žalobu stěžovatele odmítl dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. s odůvodněním, že tato byla krajskému soudu podána opožděně. Stěžovatel trvá na tom, že jeho žaloba byla krajskému soudu doručena včas dne 30. 10. 2006, nikoli dne 31. 10. 2006 (v 00 hodin 24 minut), jak v odůvodnění konstatuje krajský soud. Stěžovatel namítá, že k doručení žaloby krajskému soudu došlo nejprve faxovým podáním odeslaným dne 30. 10. 2006 ve 23 hodin 31 minut z faxového čísla X1 na faxové číslo krajského soudu 386354309 a opětovně téhož dne ve 23 hodin 36 minut odesláním na faxové číslo X2, což dokládá podrobným výpisem hovorů T. O. C. R., a.s., ze dne 21. 12. 2006. K argumentaci krajského soudu týkající se změny času z letního na zimní stěžovatel uvádí, že v případě změny letního času na čas zimní dochází k posunu o jednu hodinu zpět, nikoli dopředu, jak se mylně domnívá krajský soud. Tato skutečnost tedy jednoznačně potvrzuje závěr stěžovatele o tom, že nikoli jeho faxový přístroj, ale naopak faxový přístroj krajského soudu byl nesprávně nastaven. Ze všech výše uvedených důvodů proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel napadá procesní usnesení krajského soudu a jeho námitky nesměřují k věci samé.

Krajský soud v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba stěžovatele byla podána po uplynutí dvouměsíční lhůty od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného. V odůvodnění usnesení, kterým krajský soud žalobu dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítl, poukázal na obsah správního spisu, z něhož vyplynulo, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno právnímu zástupci stěžovatele dne 28. 8. 2006 a lhůta pro podání žaloby v délce dvou měsíců podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. skončila dne 28. 10. 2006. Vzhledem k tomu, že tento den připadl na sobotu, byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tj. pondělí 30. 10. 2006. Zákonná lhůta pro podání žaloby však nebyla dle přesvědčení krajského soudu zachována. Krajský soud vycházel ze zjištění, že v poslední den lhůty, tj. v pondělí 30. 10. 2006, nebylo krajskému soudu příslušné faxové podání doručeno (ač stěžovatel tvrdí opak) a k jeho přijetí došlo až následující pracovní den 31. 10. 2006, konkrétně v 00 hodin 24 minut. Dále uvedl, že na faxovém přístroji je možné čas libovolně nastavit a z tohoto důvodu je pro posouzení okamžiku doručení žaloby rozhodný pouze údaj z faxové sestavy krajského soudu o tom, kdy byla žaloba podána, což se prokazatelně stalo až dne 31. 10. 2006. Nadto podotkl, že s největší pravděpodobností uvedený časový údaj svědčí o tom, že stěžovatel neprovedl na svém faxovém přístroji změnu z letního času na čas zimní, k níž došlo dne 29. 10. 2006, a na faxovém přístroji zůstal nastaven letní čas.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a podle jejího obsahu jsou v ní namítány důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí soudu o odmítnutí návrhu. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 2 a odst. 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu důvodů uplatněných kasační stížností a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti zpochybňuje správnost závěrů krajského soudu o opožděnosti podání jeho žaloby. Trvá na tom, že žaloba byla krajskému soudu doručena faxem poslední den lhůty pro její podání, tj. 30. 10. 2006, přičemž na podporu svých tvrzení dokládá podrobný výpis telefonických spojení uskutečněných v období měsíce října 2006 z telefonního čísla X1. Důvodnost takto uplatněné kasační námitky Nejvyšší správní soud posoudil následovně:

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 65 odst. 1 s. ř. s., lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou; lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle ustanovení § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Dle ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. lze podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního právního předpisu. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.

Nejvyšší správní soud z originálu doručenky vztahující se k poštovní zásilce obsahující žalobou napadené správní rozhodnutí ověřil, že rozhodnutí žalovaného bylo zástupci stěžovatele skutečně doručeno dne 28. 8. 2006. Dvoutměsíční zákonná lhůta k podání žaloby dle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. tak počala v souladu s § 40 odst. 1 citovaného zákona běžet dne 29. 8. 2006 a poslední den této lhůty připadl na pondělí 30. 10. 2006 (když den, který se svým označením shodoval s dnem určujícím počátek lhůty, byla sobota). Faxové podání bylo stěžovatelem v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 s. ř. s. řádně ve lhůtě tří dnů doplněno podáním originálu žaloby dne 31. 10. 2006, a krajský soud proto musel ve smyslu citovaného ustanovení k podání učiněnému faxem přihlížet a zároveň se zabývat tím, zda bylo učiněno v zákonné lhůtě.

Z obsahu spisu vedeného krajským soudem Nejvyšší správní soud zjistil, že je v něm na č. l. 1 až 4 založeno faxové podání stěžovatele o délce čtyř stran, na jehož horním rohu je přístrojem odesílatele vytištěn údaj „ŘÍJ 30 2006 11:31PM FAX HP LASERJET“. Krajský soud k tomuto faxovému podání připojil na č. l. 5 soudního spisu sestavu obsahující faxové číslo krajského soudu, na které byla předmětná žaloba doručena, a dále údaj o tom, kdy bylo faxové podání krajským soudem přijato (31. 10. 2006 v 00 hodin 24 minut) a jak dlouho jeho příjem trval.

Nejvyšší správní soud ve shodě se závěry krajského soudu uvádí, že pro posouzení včasnosti učiněného faxového podání je rozhodný okamžik, kdy skutečně došlo soudu, tj. bylo doručeno do přístroje soudu určenému k tomuto účelu. Okamžik odeslání faxu je označen na každé stránce podání přístrojem odesílatele, jeho doručení je zaznamenáno výpisem z přístroje příjemce (zde označováno jako „faxová sestava“). Je zřejmé, že správnost

časového údaje zaznamenaného na podání jak přístrojem odesílatele, tak i příjemce, závisí na přesném a správném nastavení času na každém z těchto přístrojů. V daném případě se liší časový záznam o odeslání podání a o jeho přijetí přibližně o jednu hodinu, která je však pro údaj o včasnosti žaloby zásadní. Bylo proto nutno ověřit věrohodnost odůvodnění krajského soudu, který faxové podání stěžovatele označil jako opožděné s odkazem na svůj záznam o přijetí faxu dne 31. 10. 2006 v 00:24 hodin.

V prvé řadě je nutno poukázat na nedostatečnost údajů obsažených ve faxové soustavě krajského soudu. Tento doklad je vytištěn na samostatném listu a dodatečně připojen k faxovému podání, neobsahuje však údaj, ze kterého by bylo zřejmé, z jakého telefonního čísla bylo dotyčné podání odesláno. V pochybnostech proto nelze ze strany soudu pouze na základě tohoto dokumentu prokázat, že údaj o doručení uvedený v předmětné faxové soustavě se vztahuje skutečně k doručení podání stěžovatele. Vzhledem k dalším okolnostem případu je však zde možno připustit, že faxová soustava na čl. 5 spisu byla vytištěna v souvislosti s příjmem podání stěžovatele.

Stěžovatel dokládá své tvrzení o odeslání faxu dne 30. 10. 2006 v 23:31 hodin ověřeným výpisem telefonních spojení. Výpis společnosti T. prokazuje, že z telefonního čísla X1 bylo skutečně spojení dne 30. 10. 2006 v 23:31 hodin s volaným číslem 386354309. Spojení dle výpisu trvalo 2,05 min. Nejvyšší správní soud konstatuje, že tyto údaje korespondují s tvrzením stěžovatele, neboť telefonní číslo 386354309 je číslem, kam bylo soudu jeho podání doručeno, doba spojení je téměř shodná s údajem uvedeným o trvání spojení uvedeným na faxové soustavě krajského soudu.

Naopak tvrzení krajského soudu o chybném nastavení faxového přístroje stěžovatele Nejvyšší správní soud shledal v rozporu s všeobecně známou skutečností, že dne 29. 10. 2006 sice došlo k časovému posunu, nikoli však o hodinu vpřed, jak uvádí ve svém rozhodnutí krajský soud, ale o hodinu zpátky, tj. ze 3:00h na 2:00h. Pokud by tedy stěžovatel zapomněl na svém faxovém přístroji nastavit zimní čas, pak by správný čas jeho faxového podání činil nikoli o hodinu více, ale o hodinu méně, tj. 22 hodin 31 minut.

Z uvedeného vyplývá, že krajský soud v odůvodnění svého rozhodnutí přesvědčivě nevyvrátil tvrzení stěžovatele, že jeho podání obsahující žalobní návrh bylo soudu odesláno dne 30. 10. 2006 v 23:31 hodin a soudu doručeno téhož dne. Nejvyšší správní soud považuje za nutné v dané souvislosti upozornit na skutečnost, že odmítnutí žaloby, mající za následek její věcné neprojednání, představuje natolik závažný zásah do práv stěžovatele, že podmínky pro takové rozhodnutí krajského soudu musí být jednoznačně zjištěny a prokázány. V daném případě bylo povinností krajského soudu zajistit po technické stránce, aby jeho faxová soustava byla přesvědčivým důkazem o přesném času přijetí faxového podání a obstála i proti případnému odchýlnému tvrzení odesílatele, což se z výše uvedených důvodů nestalo.

V posuzovaném případě proto nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žalobního návrhu dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační námitka stěžovatele uplatněná dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. byla shledána důvodnou. Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Krajský soud je v dalším řízení povinen v souladu s vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu, jímž je dle ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán, znovu posoudit včasnost podaného žalobního návrhu a následně případně věc v rozsahu uplatněných žalobních bodů meritorně projednat.

V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu